

Caracterizarea personajului Mama din opera Amintiri din copilărie scrisa de Ion Creanga-a treia parte

Treaba era acolo, nu incurcala; si inca se cerea degraba, caci venea cu fuga iarmarocul de Falticeni, care acela este ce este". Sfada cu matusa Mariuca, din pricina pupezei martirizate de Nica, constituie si ea un accident pentru Smaranda.

Cu acest prilej, mama isi arata spiritul justitiar ("Ce spui, cumnata?! Da' ca l-as ucide in bataie, cand as afla ca el a prins pupaza, s-o chinuiasca. De-amu bine ca mi-ai spus, las'pe mine, ca ti-l ieu eu la depanat!"). dar si conciliant, intrucat celebreaza impacarea cu un adevarat festin: "Si a doua zi, marti, taman in ziua de lasatul secului de postul San-Petrului, facand mama un cuptior zdravan de alivenci si placinte cu poalele-n brau, si parpalind niste pui tineri la frigare, si apoi tavalindu-i prin unt, pe la pranzul cel mic, cheama pe matusa Mariuca lui mos Andrei la noi.."

Grijilor vietii cotidiene li se adauga altele, starnite de "dracariile" celor mici sau de excesele sotului. De aceea femeia are uneori accese de manie, proferand blesteme cumplite la adresa barbatului ("Stiu eu, sa nu crezi ca doarme Smaranda, dormire-ai somnul cel de veci sa dormi!") si a copiilor ("Tie, omule, zise mama, asa ti-i a zice, ca nu sezi cu dansii in casa toata ziulica, sa-ti scoata peri albi, manca-i-ar pamantul, sa-i manance, Doamne, iarta-ma!"). Portretul mamei in Amintiri... nu se incheaga numai din actiunile acesteia, ci si din vorbele si reactiile ei, ce ne descopera o fire energica, impulsiva chiar. Asa se face ca discursul Smarandei e presarat la tot pasul cu formule tipice, incarcate de afectivitate: "Ara! d-apoi aveti la stiinta ca va prea intreceti cu dediochiul!"; "Na-va de cheltuiala, ghiavoli ce sunteti!"; "- Urat mi-a fost mie in viata mea omul viclean si lingau, drept sa-ti spun, dragul mamei!"

Avand aceste reflexe, oglinda mamei nu-si pierde nicidecum stralucirea peste ani, amintirea povestitorului cel mult slefuindu-i, cu nostalgie, contururile.